

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3cej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należność atepłowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expodycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 199.

Sobota 29. Sierpnia 1868.

Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Praga, 28. sierpnia. Redaktor „Humorystycznych listów“ skazany został na miesiąc aresztu i 100 złr. utraty z kaucyi. Na posiedzeniu sejmku odesłano wniosek Höflera o podziale politechniki pod względem języka (na oddział czeski i niemiecki) do komisji złożonej z 15 członków. Ustawa o przymusie co do języka wykładowego przyjdzie jutro na porządek dzienny.

Paryż, 28. sierpnia. „France“ polemizuje przeciw mowom ministrów badeńskich i sądzi że Prusy nie tak bardzo skwapliwie wyciągną rękę by zagarnąć Badeńskie, jak to się wydaje panu ministrowi Beyerowi.

Część nieurzędowa.

Piąte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 28. sierpnia 1868.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zajął posiedzenie o godzinie 10 1/4 przed południem. Obecnych posłów było 121. Ze strony rządu: c. k. radca Namiestnictwa p. Oswald Bartmański.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia i odesłaniu dalszych 12 petycji wniesionych do Sejmu do komisji petycyjnej, odczytano pismo Jego Exc. c. k. Namiestnika z wezwaniem do zarządzenia nowych wyborów do Rady państwa w miejscach księcia Konstantego Czartoryskiego i hr. Alfreda Potockiego.

Udzielono czterotygodniowy urlop p. Smarzewskiemu i przyjęto do wiadomości doniesienie o słabości hr. Baworowskiego.

Zawiadomiono Izbę że komisya konstytucyjna wybrała przewodniczącym księcia Władysława Sanguszkę, zastępcą p. Grocholskiego, sekretarzem pana Hönigsmanna.

Z porządku dziennego nastąpiło pierwsze czytanie wniosku p. Zybliekiewicza, ażeby Sejm wyraził opinię o konstytucyi z 21. grudnia 1867 i o innych ustawach zasadniczych.

P. Zybliekiewicz uzasadnia swój wniosek robiąc uwagę że Austria od lat 20 przechodziła przez różne próby ukształtowania ustroju państwa. W tym przeciągu czasu kilka konstytucyi powstało i upadło, położenie jednak Galicyi zawsze pozostało to samo. Galicya zawsze przedstawiała jakoby kolonię z której państwo ciągnęło podatki i żołnierzy, nie dając za te ofiary żadnych korzyści ani materialnych ani moralnych. Zachodzi pytanie czyli konstytucya grundniowa zawiera warunki mogące zaspokoić słusne domaganie się kraju. Wniosek dąży do tego, by Sejm orzekł czyli się zgadza lub nie zgadza z nową konstytucją. Jeżeli się nie zgadza, to rzeczą Sejmu będzie, nie tylko poddać konstytucję krytyce ścisłej ale oznaczyć oraz dodatnio stanowisko kraju w obec nowego ustroju monarchii i obmyślić podstawy tego stanowiska. Zadanie to niełatwe, powziąć co do dalszego postępowania stanowczą decyzję, może bowiem sprowadzić kraj na rozstajne drogi. Sejm do wyrzeczenia opinii swej ma zupełne prawo na podstawie §. 19 statutu krajowego, ma do tego oraz i obowiązek w obec kraju i monarchii. Wnioskodawca nie chce przesądzać orzeczenia Sejmu swoim indywidualnym zdaniem. Co do formalnego traktowania mowca odstępuje od drugiej części swego wniosku by przedmiot ten przydzielony został osobnej komisji z 9 członków i proponuje ażeby wniosek jego odesłano do komisji konstytucyjnej.

P. Grocholski podnosi wniosek żeby do tego przedmiotu wybrać osobną komisję z 9 członków. Przedmiot jest wielkiej wagi, nad czem przy wyborze komisji konstytucyjnej nie zastanowiono się. Komisya

ta złożona z 15 członków jest ciałem zbyt ociężałym, dlatego według zdania mowcy nie zdoła odpowiedzieć dostatecznie temu zadaniu, zwłaszcza że nie wchodzi w jej skład osobistości które tam być powinny, jeżeli rezultat obrad ma być pomyślny.

PP. Hönigsmann i książę Sanguszk o przeciwni są wyborowi nowej komisji, gdyż komisya konstytucyjna wybrana została właśnie do tego przedmiotu.

Hr. Borkowski popiera wniosek p. Grocholskiego co do wybrania osobnej komisji.

Przy głosowaniu wniosek p. Grocholskiego został przyjęty.

P. Smolk a w obszernej mowie uzasadnia swój wniosek, by Sejm cofnął uchwałę z dnia 2. marca 1867 i wezwał do złożenia mandatu delegatów do rady państwa. Mowca twierdzi, że wniosek p. Zybliekiewicza nie może osiągnąć pożądanego skutku. Ustawy zasadnicze z 21. grudnia r. z. są rozwinięciem a raczej dopełnieniem rozwoju zapowiedzianego dyplomem październikowym. Wzniesłe zasady ujęte w szerokie ramy rzeczonoego dyplomu rokowały najpiękniejsze nadzieje. Zdawało się, że na takich podwalinach stanie dom wygodny i potrzebom wszelkim krajów stanowiących monarchię odpowiedny. Inaczej jednak się stało; źle się stało, nikt o tem nie wątpi. Nawet p. Zybliekiewicz ten stan rzeczy potępił. Zachodzi pytanie jak zaradzić złemu w obec tego, że fakt został dokonany. Żeby złe jeszcze gorszem się nie stało, nie ma na to innego środka jak niebrać dalej udziału w tem dziele. A skoro Sejm dał mandat delegatom, należy uchwałę dającą ten mandat cofnąć, to znaczy wezwać delegatów do złożenia mandatu. Dalej zbija mowca zarzuty czynione jego wnioskowi w dziennikach i poufnych rozmowach z posłami. Przyznaje, że „wyrwał się“ z swoim wnioskiem, ale tego nie żałuje. Powiadają, że ulica przyklasnęła temu wnioskowi, więc należy go potępić. Jeżeli zarzut ten odnosi się do demonstracyi dnia 23. b. m. to oświadcza, iż takich demonstracyi nie lubi i szczerze chciał jej zapobiedz, lecz niemógł. Demonstracya ta nie wpłynęła w niczem na jego postanowienie. Również i towarzystwo demokratyczne, którego jest przewodniczącym nie miało żadnego w tym względzie wpływu. Zarzut, że moskalofile, ultramontani i feudalisci radośnie powitają jego wniosek i chętnie doń przystąpią, nie zraża go bynajmniej, jeżeli istotnie tak niebezpieczne żywioły znajdują się w Sejmie. Mowca powiada, że wniosek jego, który na razie bardzo słabe znalazł poparcie, zyskuje coraz więcej zwolenników. Na zarzut poufnie sobie uczyniony, jakoby wnioskiem swoim chciał tylko wypłatać figla Niemcom, oświadcza mowca, że to nie figiel, lecz rzecz poważna. Idzie tu o to ażeby mężowie stanu w Austrii przyszli do poznania tego czego Austrii potrzeba, żeby się stała wielką, potężną, że trzeba zaspokojenia wszelkich słusznych żądań narodów w jej skład wchodzących. Należy ich przymusić, by uczynili to czego Austrii potrzeba. W końcu poleca mowca, aby wniosek odesłać do komisji wybrać się mającej.

Wniosek ten został przyjęty.

Z porządku dziennego nastąpił wybór komisji edukacyjnej. Wybrani zostali większością głosów: pp. Majer, Janowski, Szujski, hr. Adam Potocki, Sawczyński, ks. Polański, Czerkawski, hr. Tarnowski i Samelson.

Do komisji mającej się zająć przedłożeniem rządowem o wolności dzielenia gruntów wybrani zostali: pp. Wyrobek, Jan Gnoiński, Krasicki, Bodner, Gniewosz, Koczyński, Agopsowicz, Dubs, Czajkowski i Hubicki.

Nastąpiło potem pierwsze czytanie przedłożenia rządowego ustanawiającego termin ostateczny do

zgłoszenia się z powińnościami podlegającymi indemnizacyi.

C. k. komisarz rządowy uzasadnia projekt jak następuje: Jak już Jego Excelencya pan Namiestnik w przemowie swej na 1szym posiedzeniu Wysokiej Izby nadmienił, są sprawy serwitutowe bliskie ukończenia, i jest nadzieja, że z końcem roku przyszłego, całkiem załatwione zostaną.

Ażeby przeto przynaglic strony, na których gruntach ciężą jeszcze służebności, z urzędu wykupić lub uregulować się mające, lub które sobie roszcżą pretensye do podobnych praw, iżby się z niemi zgłosiły, jak długo osobne komisye dla tych spraw ustanowione, a po całym kraju rozsiane, istnieją a następnie w bliskiej przyszłości umożliwić, zniesienie tych ze znacznym wydatkiem dla kraju połączonych komisji, wnosi rząd projekt do ustawy, zmieniającej postanowienie Najwyższego ces. patentu z dnia 5go lipca 1853 r. w tej myśli, iż koszta pertraktacyi względem praw takich lub pretensyi zgłoszonych lub wniesionych po koniec czerwca 1869 nie jak dotąd kraj, lecz strony uznane winnymi ponosić mają.

Przedłożenie to odesłane zostało do komisji administracyjnej

Dalej nastąpiło pierwsze czytanie przedłożenia rządowego o ponoszeniu kosztów pertraktacyi, przedsięwziętych w skutek opóźnionego zgłoszenia się z sprawami, według §. 6. patentu z dn. 5. lipca 1853 podlegającymi z urzędu wykupowi lub regulacyi.

Mimo że rozprawy w sprawach wynagrodzenia powińności zniesionych powyższymi ces. patentami z dnia 17. kwietnia 1848, 15. sierpnia 1849 i z dn. 12. marca 1851, tudzież ustawą z dn. 7. września 1848 ciągną się już od lat 15 — wnoszone bywają ciągle jeszcze nowe żądania o wynagrodzenie tego rodzaju powińności, i jeżeli w tym względzie termin jakiś postanowionym nie będzie, ciągnąć się będą sprawy te wiecznie i nie będzie można długu funduszów indemnizacyjnych ostatecznie ani obliczyć ani zamknąć. Ażeby przeto sprawy te raz zakończyć, wnosi rząd w przedłożonym wys. izbie projekcie do ustawy, wyznaczenie ostatecznego terminu po koniec czerwca 1869 r., do którego mogłyby być wnoszone żądania o wynagrodzenie z funduszów indemnizacyjnych tak zniesionych różnych poddańczych powińności, jako też o wykupno za pośrednictwem funduszów indemnizacyjnych, prestacyi emfiteutycznych i dziesięcinnych.

Według drugiego projektu rządowego będzie po tym terminie wynagrodzenie z funduszów indemnizacyjnych, jedynie tylko w tych rzadkich wypadkach udzielane, jeżeli były poddany odzyska za wyrokiem sądowym pustkę w posiadaniu byłego dominium zostającą i dotąd nie indemnizowaną, a to pod warunkiem, jeżeli się z żądaniem indemnizacyi najpóźniej w 60 dniach, po prawomocności wyroku sądowego zgłosi.

Przedłożenie rządowe odesłane zostało również do komisji administracyjnej.

Z kolei nastąpiło pierwsze czytanie przedłożenia rządowego w sprawie oddania a względnie odebrania funduszów indemnizacyjnych galicyjskich i krakowskich w zarząd autonomiczny Wydziału krajowego.

C. k. komisarz rządowy uzasadnił wniosek rządowy jak następuje:

Na posiedzeniu z dnia 25. lutego 1866 uchwałał wys. Izba warunki, pod którymi upoważnia Wydział krajowy do odebrania w zarząd reprezentacyi kraju, funduszów indemnizacyjnych galicyjskich i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Najjaśniejszy Pan raczył uchwałę tę wys. Sejmu przyjąć do wiadomości, i polecić rządowi, by co do subwencyi galicyjskich funduszów indemnizacyjnych

(1891) **G d i c t.** (3)

No. 13182. Vom k. k. Kreisgerichte Stanislaw wird

a) zur Hereinbringung der durch Franz Abgarowicz gegen Fr. Anna Przysiecka auf Grund des rechtskräftigen Compromisspruches vom 2. November 1867 erlegten Summe von 6300 fl. d. W., sowie

b) zur Hereinbringung der durch Schulim Fischler gegen Anna Przysiecka auf Grund des schiedsrichterlichen Urtheils vom 26. Mai 1856 erlegten Summe von 14.000 fl. G. M. sammt den mit 11 fl. 57 kr. G. M., 13 fl. 71 kr. dft. W. und 18 fl. dft. W. zuerkannten Executionskosten die executive Feilbietung der im Buczaczer Bezirke gelegenen ut Dom. 417, pag. 34 nr. 19 haer. dem Esroim Halpern und ut Dom. 417, pag. 56 nr. 18 der Fr. Ewelina Szawlowska gehörigen Güter Rukomysz auch Rakomysz I. und II. in 2 Terminen am 14. October 1868 und 19. November 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im hiergerichtlichen Kreisgerichtsgebäude I. Stock im Sitzungssaale unter nachstehenden von diesem k. k. Kreisgerichte als Realbehörde und vollziehendes Gericht wie nachfolgend richtig gestellten Feilbietungsbedingungen hiemit bewilligt und ausgeschrieben.

1) Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswert von 59.464 fl. 60 kr. dft. W. bestimmt.

2) Jeder Kauflustige ist verbunden als Badium (Angeld) den Betrag von 5946 fl. 46 kr. dft. W. zu Händen der Feilbietungs-Commission entweder im Baaren, oder in österreichischen oder galizischen Anleihe- oder Grundentlastungs-Obligationen sammt den laufenden und fällig werdenden Coupons und Talons nach dem Kurse der letzten Lemberger Zeitung, jedoch nicht über dem Nennwerthe berechnet, zu erlegen, welches dem Meistbietenden in das erste Drittel des Kaufschillings eingerechnet, den übrigen Meistbietenden jedoch nach beendeter Versteigerung rückgestellt werden wird.

3) Der Ersteher ist verpflichtet, die auf dem Gute haftenden Schulden, insoweit sich der zu bietende Preis erstrecken wird, zu übernehmen, wenn die Gläubiger ihr Geld vor der allenfalls vorgesehenen Aufkündigung nicht annehmen wollten.

4) Gleich nach geschäner Feilbietung soll der Ersteher einen Sachwalter im Gerichtsorte Stanislaw bestellen, ihn dem Gerichte nahhaft machen und dessen Vollmacht mit der ausdrücklichen Ermächtigung alle an ihn aus Anlaß dieser Versteigerung zu ergehenden Bescheide übernehmen zu dürfen, dem Gerichte binnen längstens 8 Tagen vom Tage der vorgenommenen Versteigerung vorzulegen.

5) Wird der Ersteher verpflichtet sein, ein Drittel des Kaufpreises längstens binnen 30 Tagen nach erhaltener gerichtlicher Genehmigung des Feilbietungsactes beim k. k. Stanislawer gerichtlichen Depositenamte

baar zu erlegen, in welches Kaufschillingsdrittel das im Baaren erlegte Angeld eingerechnet werden wird. Sollte jedoch das Badium in Werthpapieren erlegt worden sein, so wird solches nach Erlag des Kaufschillingsdrittels im Baaren dem Ersteher rückgestellt werden.

6) Ist der Ersteher verpflichtet können den nämlichen 30 Tagen dem k. k. Stanislawer Kreisgerichte eine Sicherstellungsurkunde in Betreff der übrigen zwei Dritttheile des Kaufpreises zu unterbreiten, welche die Verpflichtung des Ersteheren zu enthalten hat, die übrigen zwei Drittel des Kaufpreises vom Tage der Einführung in den physischen Besitz des erstandenen Gutes jährlich decursive mit 5% zu verzinsen unter Verzichtleistung auf das Recht des Abzuges der Einkommenssteuer, das Capital selbst aber binnen 30 Tagen vom Tage der ihm zugestellten Zahlungsaufgabe der im Lastenstande dieses Gutes haftenden Forderungen gerechnet, den ihm vom Gerichte anzuweisenden Partheien, gegen die ihm anzudeutenden Vorrichtungen auszuführen, oder zu Gericht zu erlegen, und dies alles unter der Strenge der Relicitation.

7) Alle von dieser Versteigerung, von der hierdurch zu erfolgenden Vermögensübertragung und der Erfüllung der Feilbietungsbedingungen entfallenden Gebühren, hat der Ersteher im Ganzen aus Eigenem zu berichtigen.

8) Sobald der Ersteher das erste Drittel des Kaufpreises erlegt und über die übrigen $\frac{2}{3}$ des Kaufschillings den Schuldschein ausgestellt haben wird, wird demselben das Eigenthumsdecret ausgefertigt, derselbe auf eigene Kosten in den Besitz des erstandenen Gutes eingeführt und als Eigenthümer desselben in dessen Activstande, unter Einem aber auch aus der Cautionsurkunde über die zwei Dritttheile des Kaufpreises das Hypothekrecht dieses Betrages sammt der Verbindlichkeit von demselben 5% Interessen vom Tage der Einführung in den Besitz bis zum Zahlungstage des Restkaufschillings an das k. k. Steuer- als gerichtliche Depositenamt Stanislaw unter der Strenge der Relicitation zu bezahlen, im Lastenstande dieses Gutes intabulirt, dagegen die bis zu seiner Zeit im Lastenstande dieses Gutes haftenden Schulden und Lasten mit Ausnahme der im Lastenstande dieses Gutes haftenden Grundlasten extabulirt und auf den Kaufpreis übertragen werden.

9) Sollte der Ersteher irgend welcher der obangegebenen Bedingungen nicht nachkommen, so wird auf dessen Gefahr und Kosten eine neue Licitation ohne vorausgegangener wiederholten Schätzung des Gutes in einem einzigen Termine ausgeschrieben, bei welchem dasselbe auch unter dem Schätzungswert veräußert, der kontraktbrüchige Käufer für jeden Abgang und Schaden verantwortlich erklärt, hiesfür des erlegten Angeldes für verlustig und mit seinem eigenen Vermögen für jeden Schaden und Abgang haftend werden würde.

10) Vom Momente der Einführung des Ersteheren in den physischen Besitz des erstandenen Gutes, ist er alle Steuern und Abgaben und sämtliche mit dem Besitze desselben verbundenen Lasten als Eigenthümer zu tragen verpflichtet.

11) Der Schätzungsact, sowie der Landtafelanzug des zu versteigernden Gutes können in der k. k. Registratur eingesehen werden, bezüglich der Steuer rückstände werden die Kauflustigen an das k. k. Steueramt Buczacz gewiesen.

12) Dieses Gut wird in Pausch und Bogen und ohne Grundentlastungs-Entschädigung verkauft, weshalb dem Käufer gar kein Regreß und keine Schadloshaltung zugesichert wird.

13) Das Gut wird in obigen zwei Terminen nicht unter dem Schätzungswert von 59.464 fl. 60 kr. dft. W. veräußert, sollte Niemand den Schätzungswert geben wollen, so wird zur Festsetzung der erleichterten Bedingungen die Tagfahrt auf den 20. November 1868, 3 Uhr Nachmittags festgesetzt, zu welcher die sämtlichen Hypothekargläubiger mit dem vorgeladen werden, daß die Nichterscheinenden der Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden werden beigezählt werden.

Dievon werden Fr. Anna Przysiecka, Ewelina Szawlowska, Fr. Esroim Halpern, die k. k. Finanz-Procuration, der israelitische Armenfond in Buczacz, Schulim Fischler, Abraham Horn, Fr. Josefa Karabniska, Franz Abgarowicz, dann alle Diejenigen, welche seit dem 30. December 1867 als Eigenthümer oder Gläubiger an die Gewähr gelangen sollten, oder denen die gegenwärtige, oder eine der nächstfolgenden Erledigungen aus was immer für einer Ursache nicht ordnungsmäßig oder rechtzeitig zugestellt werden sollte, durch den ihnen hiemit in der Person des Hrn. Dr. Maramorosz mit Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Maciejowski bestellten Curator und durch Obdienten verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Stanislaw, 10. August 1868.

Erkenntnisse.

Das k. k. Kreisgericht Bozen als Presbgericht hat mit Urtheil vom 12. d. Mts. J. 2791 das Verbot der Weiterverbreitung der Druckschrift „Presbprocess und Beurtheilung des Südtiroler Volksblatts“ wegen des durch ihren Inhalt begründeten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G. B. ausgesprochen. (1900)

Mit gleichlautenden Erkenntnissen dieses Landesgerichtes vom 25. Juni 1868 J. 10528 und des hohen Oberlandesgerichtes vom 22. Juli 1868 J. 13604 wurde die weitere Verbreitung der am 5ten Jänner d. J. erschienenen Nr. 1 der Wochenschrift „Der Osten“ wegen des darin enthaltenen Vergehens der Ehrenbeleidigung auf Grund des §. 36 B. G. verboten.

Von dem k. k. Landesgerichte.
Wien, den 20. August 1868. (1928)

Doniesienia prywatne.**K. k. privil. allgemeine österreich. Boden-Credit-Anstalt.**

Die Bureaux der k. k. privilegirten allgemeinen österreichischen

Boden-Credit-Anstalt

befinden sich von Donnerstag den 27. August l. J. anfangen in der

inneren Stadt, Herrengasse Nr. 8

(im fürstlich Liechtenstein'schen Palais.)

(1943)

G h t e r**Syropo Pagliano.**

Das einzige Universal-Blutreinigungsmittel.

Bisher unerreicht in seiner Wirkung für die Verdauung und radicale Blutreinigung, als für die Ernährung und Kräftigung des Körpers; von überraschender Wirkung ist dieser Syrup in den meisten anderen Krankheiten, wo die angewendeten Arzneien weder Heilung noch Besserung bewirkten, da derselbe das Blut von den verdorbenen Säften reinigt, verbessert und erfrischt, daher Jedermann wegen dessen wohltätiger Wirkung so erpreut, daß derselbe nicht nur selbst diesen Syrup als bewährtes Hausmittel achtet, sondern freiwillig Andere aneifert, solchen sich anzuschaffen.

Dieser Syrup ist echt und unverfälscht, sowie auch meine weltberühmte Flechten-Zalbe und der allgemein anerkannte Grippen-Balsam gegen männlichen Tripper und weiblichen weißen Fluß, durch meinen alleinigen Haupt-Agenten

Stefan Giergl, Spielkarten-Fabrikant in Pest, Franz Deak, vormalig Große Brücke-Gasse, Nr. 6, im Hause „zum weißen Schiff“ sammt Gebrauchsanweisung zu beziehen.

Eine Flasche Syrup kostet 1 fl. 40 kr. — je sechs Flaschen 7 fl. 50 kr. — zwölf Flaschen 14 fl. — hundert Flaschen 100 fl.

Größere Abnehmer werden auf das Mögliche berücksichtigt.

Hieronymus Pagliani.

(1836—4)

Professor in Florenz.

J. W. Lustig in Leipzig

Getreide-, Producten- und Commissions-Geschäft hält sich zu Consignationen bestens empfohlen und gewährt Vorschüsse.

(1762—)